STJÓRNARTÍÐINDI B 5 — 1962

30. maí. 183 Nr. 85.

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Kópavogskaupstað.

I. KAFLI

Um reglu og velsæmi á almannafæri.

1. gr.

Á almannafæri mega uppþot eða óspektir ekki eiga sér stað. Ekki mega menn þyrpast saman á almannafæri svo að til tálma sé fyrir umferðina, eða til óþæginda fyrir viðstadda. Þegar talað er um almannafæri í samþykkt þessari, er átt við götur, vegi og svæði, sem almenningur fer um, eða ætlað er til almenningsafnota, svo sem leikvelli, sölutorg, bryggjur, bólvirki o. s. frv. Um veitingastaði, almennar knattborðsstofur, afgreiðslustaði bifreiða o. þ. h., kvikmyndahús, leikhús og önnur samkomuhús gilda ákvæði samkþykktar þessarar um almannafæri, eftir því sem við á.

2. gr.

Þegar fjölmenni safnast á almannafæri, þar á meðal við dyr kirkna, sölubúða, leikhúsa eða annarra samkomuhúsa, eða annars staðar, þar sem almenningur kemur saman, skal fólk raða sér þannig, að þeir, sem fyrst koma, fái fyrstir afgreiðslu, og haga sér í öllu eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglan eða umsjónarmaður setur, til að varðveita góða reglu.

3. gr.

Á almannafæri má ekki fljúgast á, æpa, kalla, blístra, syngja hátt, né hafa í frammi annan hávaða eða ofsalegt eða móðgandi háttalag, sem raskar allsherjarreglu, eða ónáðar vegfarendur, viðstadda, eða þá, sem búa í nágrenninu.

4. gr.

Bannað er að hafast nokkuð það að, sem raskar næturró manna og enginn má að ófyrirsynju berja á dyr eða glugga, hringja dyrabjöllum, eða hafast neitt það að, sem veldur ónæði.

5. gr.

Bannað er, að stökkva af eða upp í ökutæki, hanga í því, standa á aurhlífum þess, eða annars staðar utan á því, þegar það er á ferð. Bannað er, að tengja vagn eða sleða aftan í ökutæki, sbr. 57. gr. og 58. gr. umferðarlaga nr. 26/1958. Sleða-, skíða- eða rennibrautir má eigi gera á alfaravegi, nema lögreglustjóri leyfi. Eigi má heldur vera að leikjum á vegum, þannig, að hætta eða umferðartruflun geti hlotizt af, nema á vegum, sem merktir eru sem leikgötur. Þar mega ekki aðrir fara með ökutæki en íbúar gatnanna, eða menn í erindum þeirra. Á leikgötum skal gæta ýtrustu varúðar og tillitsemi gagnvart börnum.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

6. gr.

Eigi má skjóta af byssum, skammbyssum, lyklabyssum, örvabogum eða öðrum skotvopnum á eða yfir almannafæri. Á almannafæri má eigi kveikja í púðri, skoteldum eða sprengiefnum. Þó getur lögreglustjóri veitt undanþágu frá þessu ákvæði, er sérstaklega stendur á, svo sem um áramót, og séu leyfin bundin við tiltekin svæði. Nauðsynlegar sprengingar vegna mannvirkja má aðeins gera með samþykki lögreglustjóra og bera bæði verkstjóri og sá, sem mannvirkið er unnið fyrir, ábyrgð á, að allrar varúðar sé gætt.

7. gr.

Enginn má ganga dulklæddur á almannafæri, eða í búningi, sem misbýður velsæmi, eða getur raskað allsherjarreglu. Sömuleiðis er bannað að sýna af sér hneykslanlega hegðun, t. d. með því, að ávarpa menn ókurteisum eða ósæmilegum orðum, vera áberandi ölvaður eða með því að sýna þar af sér ósæmilegt látbragð, svo sem fletta sig klæðum, gera þarfir sínar o. s. frv.

8. gr.

Enginn má baða sig eða synda nakinn við bryggjur bæjarins, eða annars staðar svo nærri landi eða skipum á höfninni, að hneyksli valdi.

9. gr.

Hver sá, sem staddur er á almannafæri, er skyldur að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

10. gr.

Almenningi er skylt, að hlýða öllum skipunum lögreglumanna, er þeir gefa til þess að stjórna umferð, eða halda uppi góðri reglu á almannafæri. Ef nauðsyn ber til, geta lögreglumenn krafið sér til aðstoðar hvern fulltíða mann, sem viðstaddur er, til að afstýra óreglu eða óspektum á almannafæri, en heimtingu á hann á fullum bótum úr bæjarsjóði fyrir tjón, er hann kann að bíða við það á fatnaði eða limum, en bæjarsjóður á aðgang að hinum seka.

II. KAFLI

Um útivist barna og unglinga o. fl.

11. gr.

Unglingum innan 16 ára er óheimill aðgangur að almennum knattborðstofum, dansstöðum og öldrykkjustofum. Þeim er óheimill aðgangur að almennum veitingastofum, ís-, sælgætis og tóbaksbúðum eftir kl. 20, nema í fylgd með fullorðnum, sem bera ábyrgð á þeim. Öll afgreiðsla um söluop til barna eftir að útivistartíma þeirra er lokið er óheimil. Eigendum og umsjónarmönnum þessara stofnana ber að sjá um, að unglingar fái þar ekki aðgang, né hafist þar við, fram yfir það, sem leyfilegt er. Ákvæði þessi eru þó ekki því til fyrirstöðu, að unglingar megi hafa afnot af strætisvagnaskýlum.

Dvöl fólks í biðskýlum, umfram nauðsynlega bið eftir strætisvögnum, er bönnuð.

Sala tóbaks til barna og unglinga innan 14 ára aldurs er bönnuð. Börn yngri en 12 ára mega ekki vera á almannafæri seinna en kl. 20 á tímabilinu frá 1. október til 1. maí og ekki seinna en kl. 22 frá 1. maí til 1. október, nema í fylgd með fullorðnum.

Þegar sérstaklega stendur á, getur bæjarstjórnin sett til bráðabirgða strangari reglur um útivist barna allt að 16 ára.

Foreldrar og húsbændur barnanna skulu, að viðlögðum sektum, sjá um, að ákvæðum þessum sé framfylgt. Lögreglustjóri getur í sérstökum tilfellum veitt undanþágur frá ákvæðum þessarar greinar að fengnum tillögum barnaverndarnefndar.

III. KAFLI

Ákvarðanir til að afstýra tálmunum og hættum fyrir umferðina.

12. gr.

Enginn má taka vatn úr brunahönum bæjarins eða hreyfa við þeim að neinu leyti, nema hann hafi til þess fengið leyfi bæjarstjóra eða slökkviliðsstjóra.

Enginn má snerta við brunaboðum bæjarins, nema hann þurfi að gera vart við eldsvoða.

Enginn má raska eða skemma rafmagnsleiðslur eða síma.

Brot gegn þessari grein varða sektum, er eigi séu lægri en 200 kr.

13. gr.

Enga atvinnu má reka á almannafæri, þar sem það tálmar umferðinni. Utan sölubúða er sala á hvers konar varningi bönnuð, með þeim undanþágum, sem taldar eru í þessari grein.

Íslenzkar afurðir, aðrar en kjöt, fisk, mjólk og mjólkurafurðir, getur bæjarráð, að fengnu áliti heilbrigðisnefndar, heimilað að selja á torgum og öðrum stöðum, enda séu fyrirmæli um verzlunarleyfi og önnur ákvæði laga ekki því til fyrirstöðu, að slík leyfi séu veitt. Skal leyfi bæjarráðs bundið við ákveðnar tegundir afurða, og er því heimilt, að setja fyrir leyfinu þau skilyrði, er það telur nauðsynleg vegna hreinlætis og annars.

Um sölu á kjöti og fiski, mjólk og mjólkurafurðum, eru sérstakar reglur í heilbrigðissamþykkt.

Blóð og bæklinga er heimilt að selja á almannafæri. Með leyfi lögreglustjóra má selja á almannafæri aðgöngumiða að útisamkomum, dagskár, merki og annað þessu skylt að dómi lögreglustjóra.

Bannað er sölumönnum að gera vart við sig með ópum, köllum eða söng frá náttmálum til dagmála. (Sbr. 3. grein).

14. gr.

Án leyfis hlutaðeigandi húsráðanda má enginn láta fyrirberast á húslóðum, húsriðum, húsþökum, girðingum, í garðshliðum eða á stöðum, þar sem inn er gengið í hús eða húslóðir, né fara inn í híbýli hans í söluerindum.

Auk þess getur lögreglan bannað mönnum að hafast við á þessum slóðum, ef hún telur, að það geti valdið óþægindum eða hættu.

15. gr.

Stéttir fram með götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum; eftir þeim má eigi fara með sleða, reiðhjól, hjólbörur, vagna né önnur aktól, nema barnavagna, og eigi bera, draga, velta eða á annan hátt flytja með sér fyrirferðarmikla hluti, svo sem tunnur, hey eða annað, sem tálmar umferðinni. Ljái, gaddhrífur, skotvopn og aðra hluti, sem tjón getur hlotizt af, má aðeins flytja eftir götunni sjálfri, og skal svo um það búið, að engin hætta stafi af þeim.

Hlaðnar byssur má ekki bera á götum bæjarins, eða annars staðar á almannafæri. Byssur skal ávallt bera þannig, að opið viti upp.

16. gr.

Ökutæki má ekki stöðva né leggja á þeim stað eða þannig, að hættu geti valdið fyrir aðra eða ónauðsynlegum óþægindum fyrir umferðina. Leggja ber ökutæki utan vegar, ef aðstæður leyfa, en annars við brún akbrauta og samhliða henni, nema annað sé sérstaklega ákveðið. Í þéttbýli má eingöngu stöðva eða leggja ökutæki á vegi við vinstri brún akbrautar. Þar sem einstefnuakstur er, getur lögreglustjóri þó sett aðrar reglur.

Flytja ber biluð ökutæki tafarlaust af akbrautum.

Bannað er að stöðva ökutæki eða leggja því:

a) Í eða við beygju, þar sem útsýn er takmörkuð eða vegur brattur, í eða við hæðarbrún og þar sem útsýn er takmörkuð af öðrum ástæðum.
b) Við vegamót, ef staða ökutækis tálmar útsýn yfir veg, eða nær vegamótum en 10 metra, miðað við næstu brún þvervegar.
c) Við umferðarmerki þannig, að það sjáist illa.
d) Á merktri gangbraut.
e) Á merktri akrein, eða svo nálægt henni, að torveldi akstur inn á hana eða aðra akrein.
f) Á 20 metra svæði við merkta biðstöð almenningsvagna.
g) Á hringtorgum.
h) Á merktum svæðum fyrir leigubifreiðar.

Einnig er bannað að leggja ökutæki:

a) Á brúm.
b) Við akbrautir að húsum eða lóðum, eða svo nálægt þeim, að akstur um þær verði verulegum örðugleikum bundinn.
c) Fyrir framan vatnshana slökkviliðs.
d) Hjá merktum bifreiðastæðum.

Þegar ökumaður yfirgefur vélknúið ökutæki, skal stöðva vél þess og ganga svo tryggilega frá því, að það geti ekki runnið sjálfkrafa, né óviðkomandi menn flutt það úr stað.

Þess skal vandlega gætt, þegar dyr ökutækis eru opnaðar, að eigi valdi hættu né óþarfa óþægindum fyrir umferðina. Sama gildir og, er fólk fer í eða úr ökutæki og við fermingu og affermingu. Bæjarstjórn ákveður í samráði við lögreglustjóra, hvar á götum eða torgum standa megi vagnar eða bifreiðar, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, og setur sérstakar reglur þar að lútandi. Má í þeim reglum ákveða gjald í bæjarsjóð fyrir bifreiðastæði.

17. gr.

Eigi má án leyfis lögreglunnar skilja eftir eða geyma á alfaravegum muni eða tæki, sem geta orðið til trafala fyrir umferðina, nema sérstakar ástæður geri bráðabirgðageymslu nauðsynlega. Ef eigi er unnt, að setja slíka hluti eða tæki út fyrir akbraut, skal þeim komið fyrir svo utarlega á henni, sem unnt er. Ef talið verður, að umferðarhætta geti stafað af slíkum hlutum eða tækjum, skal vörður gæta þeirra, eða staðurinn merktur viðvörunarmerkjum. Þetta gildir einnig um vegagerðarefni. Muni, sem eru á vegi og 1. mgr. fjallar um, skal á ljósatíma merkja greinilega með ljóskerum með ólituðu gleri, eða á annan hátt, er sýni, hve langt hluturinn nær inn á veginn.

Eigi má fleygja eða skilja eftir á vegi neitt það, sem getur haft í för með sér hættu eða óþægindi fyrir umferðina, svo sem steina, glerbrot, nagla, ávaxtahýði, olíu eða því um líkt.

18. gr.

Á almannafæri má eigi vinna neina þá vinnu, er hindrar umferðina eða gerir hana hættulega, t. d. telgja við, höggva grjót, járna hesta, gera við bifreiðar, reiðhjól eða því um líkt.

Fatnað, ábreiður eða annað þess konar, má ekki dusta eða berja á svölum, eða út um glugga, sem vita að götum eða torgum, ef húsin standa nær þeim en 8 metra.

19. gr.

Vöruskápa, sjálfsala, gluggaskýlur, auglýsingaspjöld eða annað þess háttar, má eigi hengja utan á hús þannig, að óþægindi verði af á almannafæri, að dómi lögreglunnar. Leyfi byggingarnefndar þarf til þess, að setja upp föst auglýsingaspjöld eða aðrar varanlegar auglýsingar, svo sem ljósaauglýsingar og ljósskreytingar, sem snúa að almannafæri eða sjást þaðan. Í opnum gluggum, sem vita að almannafæri, má eigi láta standa jurtapotta eða neitt það, er tjóni getur valdið, ef það fellur niður. Hæð undir gluggaskýlur og auglýsingaspjöld, sem standa út frá húshlið fram yfir gangstétt eða götu, sé minnst 2.20 m.

20. gr.

Ekki má fleygja á almannafæri, í læki, höfn innan hafnargarða, né í fjörur neins konar rusli eða úrgangi.

Ekki má heldur skilja eftir á almannafæri grjót, möl, timbur eða annað byggingarefni, né neins konar rusl eða úrgang.

Gluggaþvott má ekki framkvæma síðar en kl. 10 árdegis og ekki nema í frostlausu veðri, ef þvotturinn veldur rennsli á gangstétt eða götu eða getur valdið truflun á umferð á annan hátt. Í götubrunna og göturæsi má ekki hella gólfskólpi né öðrum óhreinindum, sem saurga götuna.

21. gr.

Enginn má gera skurð í gangstéttir, götur eða torg bæjarins, né raska þeim á neinn hátt, nema hann hafi til þess leyfi bæjarskrifstofu og samþykki lögreglustjóra, enda setji hann aftur í samt lag það, sem raskað var og haldi því við í eitt ár eftir að umbót er lokið og tekin gild af bæjarskrifstofu. Fyrir leyfið greiðast 50 kr. í bæjarsjóð. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi sé að, og ætíð skal þess gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægilega greinilegum ljósum, er loga skulu frá því að dimma fer að kvöldi til þess bjart er að morgni. Að öðru leyti gerir lögreglustjóri þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa, til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götuna að nokkru eða öllu leyti, meðan á verkinu stendur, eða skipað fyrir um, hvernig umferðinni skuli hagað. Ef slíkt verk dregst úr hófi fram, eftir að byrjað er á því, getur lögreglustjóri látið ljúka verkinu, eða setja götunar í samt lag aftur á kostnað þess, sem verkið átti að framkvæma. Sama gildir, ef ekki er fullnægt viðhaldsskyldu.

22. gr.

Þegar nýtt hús er byggt, eða eldra rifið og byggt upp að nokkru eða öllu leyti, er eiganda, eða þeim sem sér um verkið, ef húsið liggur við almannafæri, skylt að skýra lögreglustjóra frá, áður en verkið byrjar og sanna fyrir honum heimild sína til verksins. Hann skal haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri setur, til að afstýra farartálma og hættu og óþægindum fyrir vegfarendur. Verkfæri og verkefni má ekki leggja frá sér á almannafæri, nema þar sem lögreglustjórinn leyfir, og eigi má það liggja þar lengur en nauðsyn krefur.

Mold, möl, leifar af verkefni og annað, er af byggingunni stafar, skal eigandinn

færa burtu, er húsagerðinni er svo langt komið, að því verði við komið. Girðingar, sem kunna að hafa verið reistar til að afstýra hættu eða farartálma, skal taka burtu þegar í stað, þegar lögreglan krefst þess. Nú brennur hús eða mannvirki, eða það er tekið burt, án þess að annað sé gert í staðinn, og er þá eiganda skylt, að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi hætta, óþrifnaður eða óprýði af.

23. gr.

Pallar, stoðir og annar umbúnaður þess konar, sem notaður er við húsasmíðar og aðrar byggingar eða viðgerðir á húsum, skal vera nægilega traustur, og þeir, sem nota hann, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn. Á slíkum pöllum utanverðum skal vera að minnsta kosti 20 cm há brík og handrið eða reipi í brjósthæð. Lausir stigar, sem notaðir eru við viðgerðir á húsum, málun, gluggaþvott eða þess konar, skulu vera nægilega traustir og kjálkarnir búnir járngöddum að neðan, ef stiginn er meira en 4 metra langur. Við fjölfarnar götur getur lögreglustjóri fyrirskipað, að vörður standi við stiga, meðan á verki stendur.

Lausir stigar mega ekki standa við húsvegg á almannafæri eftir að dimmt er orðið.

Brot á þessari grein er á ábyrgð þess, er verkið annast, eða ef hann er eigi tilgreindur, þá á ábyrgð húseiganda.

24. gr.

Nú er hús svo hrörlegt, að hætt er við að það hrynji, eða einhver hluti þess, og getur lögreglustjóri þá bannað að nota húsið og lagt fyrir eigandann að rífa það, eða endurbæta það svo sem þörf gerist til að afstýra hættu, innan tiltekins tíma. Enn fremur getur lögreglustjóri á kostnað eigandans gert aðrar ráðstafanir, sem hann telur nauðsynlegar til að afstýra hættu fyrir vegfarendur og aðra. Ákvæði þetta nær einnig til þess, þegar steinvegg, trévegg eða annarri girðingu liggur við hruni eða falli.

25. gr.

Vindur og önnur áhöld, sem notuð eru til að hefja upp eða renna niður vörum eða öðru úr húsum, sem liggja að almannafæri, skulu vera nægilega traustar og þeir, sem nota þær, skulu vera gætnir og áreiðanlegir menn.

26. gr.

Nú liggur kjallaraop út að almannafæri og lengra fram en húshliðin og skal þá vera handrið úr járni, eða öðru tryggilegu efni, beggja megin við þau, eigi lægri en 60 cm, og lögreglustjóri getur auk þess krafizt, að kjallaraopið sé byrgt með hlemmi eða hlera, frá því dimma tekur á kvöldi, unz bjart er að morgni.

27. gr.

Um þakrennur og rennsli frá húsum í göturæsin eða rennurnar skal svo um búið, sem fyrir er mælt í byggingarsamþykkt, og húseiganda skylt að halda hvoru tveggja vel við.

28. gr.

Þegar ís leggur á vogunum, má enginn fara út á ísinn, fyrr en hann er orðinn vel heldur. Þyki lögreglustjóra ísinn eigi nógu traustur, skal hann banna alla umferð um hann.

IV. KAFLI

Almennar umferðarreglur.

29. gr.

Vegfarendum er skylt að sýna fyllstu nærgætni gagnvart öðrum vegfarendum, einkum þegar farið er yfir þvera götu við vegamót og þar sem viðvörunarmerki eru sett.

Þeim er skylt að hlýða tafarlaust leiðbeiningum og fyrirmælum, sem lögreglan setur um umferðina, hvort sem það er gert með uppfestum auglýsingum, með boðum, bendingum eða umferðarmerkjum. Þeim er og skylt að nema staðar samstundis og lögreglan gefur stöðvunarmerki.

Sérstaka varúð skal sýna í nánd við skóla, leikvelli og aðra staði, þar sem vænta má, að börn séu að leik. Sömuleiðis skal skylt, að sýna sérstaka varúð gagnvart þeim, sem eru á ferð og bera merki fatlaðs fólks.

Þegar ökumaður lögreglubifreiðar, sjúkrabifreiðar, slökkvibifreiðar eða björgunarbifreiðar gefur hljóð- eða ljósmerki, skal öllum vegfarendum skylt að víkja úr vegi í tæka tíð. Stjórnendum annarra ökutækja er skylt að aka til hliðar, eða nema staðar.

30. gr.

Stéttir meðfram götum eru eingöngu ætlaðar gangandi mönnum og mega menn ekki halda kyrru fyrir eða staðnæmast þar til langframa svo truflun valdi.

Gangandi menn mega ekki safnast saman á akbrautum, gangstéttum eða gangstígum, þannig, að þeir trufli á nokkurn hátt umferð annarra.

Ekki mega gangandi menn flytja neitt það með sér á akbrautum, gangstéttum eða gangstígum, sem er til hindrunar eða truflunar öðrum vegfarendum eða getur valdið þeim tjóni.

Gangandi menn skulu nota gangstéttir og gangstíga, sem liggja með akbrautum. Skulu þeir að jafnaði ganga á vinstri hluta stéttar eða stígs og víkja til vinstri fyrir þeim, sem á móti koma, en hleypa þeim fram hjá sér á hægri hönd, er fram úr ganga.

Ef ekki er gangstétt eða gangstígur meðfram vegi, skulu menn að jafnaði ganga á hægri vegarbrún og aldrei fleiri en tveir samhliða.

Þar sem merkt er gangbraut yfir veg, skulu menn nota hana, er þeir ætla yfir veginn. Ef ekki er gangbraut skulu menn ávallt ganga þvert yfir veg með jöfnum hraða. Gangandi menn skulu gæta vel að umferð, áður en farið er yfir veg.

Við gangbrautir yfir veg skulu bifreiðastjórar, hjólreiðamenn og aðrir ökumenn gæta sérstakrar varúðar. Skulu þeir nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi er þar á ferð framundan ökutækinu eða á leið í veg fyrir það. Enn fremur skulu ökumenn nema staðar við gangbrautir, ef vegfarandi bíður sýnilegs færis að komast yfir götu eða er í þann veginn að fara út á gangbraut. Þegar ökumenn af þessum ástæðum hafa numið staðar, skulu þeir bíða unz hinir fótgangandi vegfarendur eru komnir leiðar sinnar. Fótgangandi vegfarendur eru og skyldir til að gæta almennrar varkárni, er þeir leggja leið sína út á gangbrautir. Sérstaklega skulu þeir gæta þess, að ökutæki sem nálgast, hafi nægan tíma og svigrúm til þess að nema staðar utan markalínu gangbrautarinnar, ef þess er þörf.

Bannað er að stöðva ökutæki á gangbrautum eða þannig, að nokkur hluti þess taki inn yfir gangbraut, nema nauðsyn beri til, svo sem til að forðast árekstur eða annað slys.

Heimilt er blindum mönnum að auðkenna sig með gulum borða með þremur svörtum deplum, bera þeir hann um hægri handlegg fyrir ofan olnboga. Blindur maður réttir fram hægri handlegg, er hann æskir hjálpar vegfaranda og er þeim þá skylt að veita honum hjálp.

Heyrnarlausum mönnum skal heimilt að hafa grænan borða um báða handleggi fyrir ofan olnboga.

Öðrum en blindum mönnum og heyrnarlausum er óheimilt að bera merki þau, er hér eru tilgreind.

31. gr.

Ef ástæða þykir til vegna umferðarhættu, getur lögreglustjóri eða bæjarstjóri bannað akstur, hjólreiðar eða aðra umferð um einstakar götur, enda sé auglýst á gatnamótum, hvaða umferð er bönnuð.

32. gr.

Allir, sem fara í ökutækjum um götur bæjarins, skulu halda farartækjunum á vinstra helmingi akbrautarinnar eingöngu, og svo nærri götubrún eða gangstétt sem auðið er.

Sá, sem vill komast fram fyrir vegfarendur, skal víkja til hægri handar, þó ekki meir en nauðsyn krefur.

Við vegamót skal, ef þörf gerist, sá bíða, sem hefur farartæki á vinstri hönd. Þessi regla leysir vegfarendur þó ekki undan þeirri skyldu, að sýna fyllstu varúð við vegamót, þótt þeir eigi þar umferðarréttinn.

33. gr.

Á miðri götunni má ekki nema staðar með hesta eða ökutæki, heldur skal það gert sem næst gangstéttinni eða götujaðri og skal snúa farartækinu þannig, að hlið þess sé jafnhliða gangstéttinni eða götujaðrinum. Ekki má nema staðar þar sem hestur eða ökutæki heldur kyrru fyrir beint á móti hinum megin á götunni. Enn fremur er bannað að nema staðar með hest eða ökutæki á gatnamótum, eða nær þeim en 10 metra miðað við næstu brún þvervegar.

34. gr.

Hlass, sem flutt er á ökutæki um bæinn, má ekki vera þyngra en svo, að ökutæki beri það auðveldlega; því skal vel fyrir komið og fest svo, að ekki haggist. Ekki má það dragast með jörðu né ná langt út af ökutækinu. Með málmvarning skal svo fara, að ekki hljótist hávaði af.

Ökutæki, sem flutt er á möl, sandur, mold o. þ. h., skulu svo gerð, að ekki hrynji úr þar, sem farið er um.

V. KAFLI
Um bifreiðar.

35. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem bæjarstjórn hefur samþykkt til slíkra afnota, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Getur bæjarstjórn veitt leyfið óákveðinn eða tiltekinn tíma í senn, takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og yfirleitt bundið leyfið þeim skilyrðum, er nauðsynleg eru að hennar dómi. Séu skilyrði bæjarstjórnar fyrir slíku leyfi rofin eða ef aðstæður breytast verulega að hennar dómi, getur hún fellt leyfið úr gildi fyrirvaralaust. Lögreglustjóri eða bæjarstjóri getur takmarkað eða bannað umferð bifreiða á einstökum götum ef slík umferð álízt hættuleg eða til sérlegra óþæginda fyrir aðra umferð. Sömuleiðis getur lögreglustjóri eða bæjarstjóri takmarkað bifreiðaferðir innanbæjar að næturlagi.

36. gr.

Á bifreiðum, sem ekið er um lögsagnarumdæmið á tímabilinu frá 1. ágúst til 15. maí, skulu vera ljós á þeim tíma (ísl. meðaltími) sem segir í eftirfarandi töflu:

7. jan.	frá kl.	15.20	til kl.	9.50		28. febr.	frá kl.	18.05	til kl.	7.15		
14. jan.	—	—	15.40	—	—	9.35		7. marz	—	—	18.30	—	—	6.50
21. jan.	—	—	16.00	—	—	9.15		14. marz	—	—	18.50	—	—	6.25
28. jan.	—	—	16.25	—	—	8.55		21. marz	—	—	19.10	—	—	6.00
7. febr.	—	—	17.00	—	—	8.25		28. marz	—	—	19.30	—	—	5.35
14. febr.	—	—	17.20	—	—	8.05		7. apríl	—	—	20.00	—	—	5.00
21. febr.	—	—	17.45	—	—	7.40		16. apríl	—	—	20.40	—	—	4.20

21. apríl	frá kl.	20.55	til kl.	4.00	28. sept.	frá kl.	18.35	til kl.	6.00
28. apríl	— —	21.15	— —	3.40	7. okt.	— —	18.05	— —	6.25
7. maí	— —	21.45	— —	3.05	14. okt.	— —	17.40	— —	6.50
14. maí	— —	22.25	— —	2.45	21. okt.	— —	17.15	— —	7.10
1. ágúst	— —	22.10	— —	2.55	28. okt.	— —	16.50	— —	7.30
7. ágúst	— —	21.50	— —	3.15	7. nóv.	— —	16.20	— —	8.05
14. ágúst	— —	21.25	— —	3.40	14. nóv.	— —	15.55	— —	8.25
21. ágúst	— —	21.00	— —	4.00	21. nóv.	— —	15.35	— —	8.50
28. ágúst	— —	20.35	— —	4.20	28. nóv.	— —	15.20	— —	9.10
1. sept.	— —	20.10	— —	4.40	7. des.	— —	15.00	— —	9.35
7. sept.	— —	19.50	— —	5.00	14. des.	— —	14.55	— —	9.50
14. sept.	— —	19.25	— —	5.20	21. des.	— —	14.50	— —	10.00
21. sept.	— —	19.00	— —	5.20	28. des.	— —	15.00	— —	10.00

37. gr.

Óheimilt er bifreiðastjórum að gefa hljóðmerki, nema umferðin gefi tilefni til þess.

Bifreiðastjórar skulu gæta þess, einkum að næturlagi, að valda eigi hávaða á annan hátt. Þeim ber að sjá um, að farþegar í vögnum þeirra hafi ekki neinn hávaða, er raski friði.

38. gr.

Um ökuhraða gilda ákvæði 49. og 50. gr. umferðarlaga nr. 26/1958.

VI. KAFLI
Um reiðhjól.

39. gr.

Þeir, sem fara á reiðhjóli um götur bæjarins, skulu gæta þess sem hér segir:

a) Ökumaður reiðhjóls skal ávallt hafa aðra eða báðar hendur á stýri og báða fætur á fótstigum. Honum er óheimilt að hanga aftan í öðrum farartækjum á ferð, svo og að leiða annað reiðhjól. Eigi má aka tveim eða fleiri reiðhjólum samhliða á vegi.

b) Óheimilt er að flytja farþega á reiðhjóli. Þó má vanur ökumaður, sem er orðinn 17 ára flytja barn, yngra en 7 ára, á reiðhjóli, enda sé barninu ætlað sérstakt sæti og þannig um búið, að því stafi ekki hætta af hjólteinunum.

c) Ekki má flytja á reiðhjóli þyngri hluti eða fyrirferðarmeiri en svo, að ökumaður geti haft fullkomna stjórn á reiðhjólinu og gefið umferðarmerki, svo sem skylt er. Sömuleiðis er bannað að flytja á reiðhjóli hluti, sem valdið geta óþægindum fyrir aðra umferð.

d) Bannað er að aka reiðhjóli á gangstígum og gagnstéttum eða yfir þær. Ekki má leiða reiðhjól á gangstígum eða gangstéttum, þar sem það er til óþæginda fyrir aðra vegfarendur. Byrjendur mega ekki æfa sig á reiðhjóli á götum bæjarins.

e) Ekki má skilja reiðhjól eftir á almannafæri, nema því sé læst og svo gengið frá því, að eigi stafi hætta eða truflun af fyrir umferð.

f) Ökuhraði á reiðhjóli má ekki vera meiri en 25 km á klst. og þar sem ökumaður sér skammt frá sér í kröppum beygjum, við gatnamót, þar sem mikil umferð er og þar sem vegur er sleipur skal gæta sérstakrar varúðar, og má þar aldrei aka hraðar en svo, að stöðva megi reiðhjólið þegar í stað. Sé for eða bleyta á götu, skal aka svo, að ekki slettist á aðra vegfarendur, gangstéttir né byggingar. Skylt er ökumanni að nema staðar, ef akstur hans veldur því að hestur fælist eða gerist órór.

g) Enginn má aka reiðhjóli, ef hann sakir áhrifa áfengis eða af öðrum orsökum, er ekki fær um að stjórna því svo öruggt sé.

h) Bæjarstjórn er heimilt að ákveða, að reiðhjól, sem notuð eru í umdæminu, skuli skrásetja hjá lögreglustjóra, og merkja samkvæmt reglum, er bæjarstjórn setur, að fengnum tillögum lögreglustjóra. Skal í þessum reglum ákveðið allt fyrirkomulag skrásetningarinnar og merkjanna og hvaða gjald eigandi (umráðamaður) reiðhjóls skuli greiða fyrir skrásetningu þess og einkenni.

Ákvörðun bæjarstjórnar og reglur þessar skal lögreglustjóri birta í Lögbirtingablaði.

i) Ákvæði í liðum a—h gilda einnig um reiðhjól með hjálparvél. Þá má aldrei flytja á því farþega.

j) Á hverju reiðhjóli skal vera 1) Hæfilega traustur hemill. 2) Ljósker, er sýni hvítt eða daufgult ljós í hæfilegri fjarlægð framan frá, þegar reiðhjólið er notað á ljósatíma. 3) Rauðlitað glitauga eða ljósker aftan á reiðhjólinu. 4) Bjalla. Eigi má nota annað hljóðmerki á reiðhjóli. 5) Lás.

Ákvæði þessa liðs gilda einnig um reiðhjól með hjálparvél með þeirri viðbót: Að á þeim skulu vera tveir hemlar, sem verka sjálfstætt, hvor um sig, og rafmagnsljós tengd við rafal. Í stað bjöllu má nota eintóna horn.

Eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ber ábyrgð á því, að það fullnægi ákvæðum þessarar samþykktar, er það er í notkun, með hans vitund og vilja. Enn fremur ber eigandi (umráðamaður) reiðhjóls ábyrgð á öðrum brotum í samþykkt þessari, ef hann lánar það þeim, sem eru yngri en 14 ára.

VII. KAFLI

Um rekstur gripa og fénaðar um götur bæjarins, hundahald o. fl.

40. gr.

Loðdýr (dýr sem alin eru vegna feldarins) og tamda fugla, aðra en stofufugla í búrum, má ekki hafa án samþykkis heilbrigðisnefndar, og að uppfylltum skilyrðum, sem hún setur um húsakynni og aðra aðstöðu.

41. gr.

Sauðkindur mega ekki ganga lausar á götum bæjarins né annars staðar innan lögsagnarumdæmisins, nema maður fylgi til að gæta þeirra eða þær séu í öruggri vörzlu. Ef út af þessu er brugðið, varðar það eiganda sektum samkv. 67. gr. Enn fremur greiði hann allan kostnað við handsömun og varðveizlu þeirra. Selja má kindurnar til lúkningar kostnaði þessum, ef eigandi greiðir hann ekki.

Bannað er að flytja kindur bundnar í vögnum um bæinn.

Ákvæði þessarar greinar ná einnig til geitfjár.

42. gr.

Á almannafæri mega hestar ekki ganga lausir, og lausa hesta má ekki reka um götur bæjarins, nema útflutningshross til skipa og innanbæjarhesta, sem fluttir eru úr haga og í. Fælnir og slægir hestar mega aldrei ganga lausir. Hesta, sem leika sér eða fara á hlaupum um göturnar, skal handsama. Hesta, sem ráfa umhirðulausir um götur bæjarins, skal lögreglan hýsa og fóðra.

Um ábyrgð og kostnað fer eins og segir í 41. grein.

43. gr.

Á vegum skulu ríðandi menn halda sig á vinstri hluta vegarins. Þeim ber að víkja greiðlega til vinstri fyrir þeim, sem á móti koma, en hleypa fram fyrir sig á hægri hönd þeim, sem fram fyrir vilja fara. Ef vænta má umferðar ökutækja um

veg, skulu aldrei fleiri en tveir menn, einhesta samhliða né ríðandi maður teyma fleiri en tvö hross. Má þá enginn annar ríða honum samhliða.

Taglhnýting hesta og stórgripa er bönnuð á vegum. Ef farið er með hestvagna um veg í þéttbýli, skal maður stjórna hverjum vagni.

Utan þéttbýlis má einn maður stjórna tveim vögnum.

Bannað er að skilja eftir á vegi lausa hesta eða fyrir vagni eða sleða.

44. gr.

Nautgripir, sem færðir eru til bæjarins, skulu ávallt leiddir í bandi nægilega traustu, og skal næg gæzla höfð á. Það er með öllu bannað að binda nautgrip í tagl á hesti.

45. gr.

Um hrossarekstra og sauðfjárrekstra, sem farið er með um bæinn til útflutnings eða slátrunar, gerir lögreglustjóri þær fyrirskipanir, sem nauðsynlegar þykja til að afstýra farartálma og hættu fyrir vegfarendur.

46. gr.

Um rekstur búfjár gilda að öðru leyti ákvæði umferðarlaga nr. 26/1958.

47. gr.

Um hunda gilda ákvæði 123. greinar heilbrigðissamþykktar.

VIII. KAFLI

Um friðun almenningseigna o. fl.

48. gr.

Mannvirki og hluti, hverju nafni sem nefnast, er ætlaðir eru til almenningsnota, eða til prýðis á almannafæri, svo sem minnisvarða, vatnsból, brunahana, brunaboða, síma, rafleiðslutæki, götuljósker, nafnspjöld og töluspjöld á götum og húsum, bekki, girðingar og annað þess háttar, má enginn skemma eða færa úr stað, eigi heldur ata eða saurga, rita, rispa, tjarga, mála eða teikna á þá. Þetta á einnig við um þann hluta af húsum, múr og trégirðingum, sem liggur við almannafæri.

49. gr.

Enginn má skemma girðingar, sem eru við almannafæri, né setjast á þær eða klifra yfir eða upp um þær.

Enginn má skemma eða troða ræktaða bletti, grasreiti eða trjágarða, hvort sem eru girtir eða ógirtir.

50. gr.

Brot gegn reglum þeim, sem bæjarstjórnin setur um skemmtigarða, leikvelli og önnur opinber svæði, varða refsingu samkvæmt samþykkt þessari, enda séu reglurnar festar upp við innganginn inn í garðinn eða svæðið eða á öðrum áberandi stað í garðinum eða á svæðinu.

IX. KAFLI

Um götuspjöld, húsnúmer og uppfestar auglýsingar.

51. gr.

Bæjarstjórnin ákveður nöfn á götum og lætur festa upp nafnspjöld eða mála nöfnin á götuhornum, þar sem þurfa þykir. Töluspjöldum, sem bæjarstjórnin hefur látið eða lætur festa á hús, til að tákna húsaröð, skulu húseigendur halda við á sinn kostnað, og endurnýja, ef á því þarf að halda.

52. gr.

Bæjarstjórnin ákveður, hvar festa skuli upp auglýsnigar frá yfirvöldum og öðrum stjórnarvöldum, og útvegar á kostnað bæjarsjóðs spjöld í því skyni, svo mörg sem þurfa þykir.

Auglýsingar um sjónleiki, samsöngva, sýningar og aðrar skemmtanir, sem leyft er að halda, má festa upp hvar sem er, með samþykki hlutaðeigandi húsráðanda. Aðrar auglýsingar má og festa upp með leyfi húsráðanda, þá er lögreglustjóra hafa verið sendar þær samkvæmt prentfrelsislögunum.

53. gr.

Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa þjónað tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn, þar sem þær voru hafðar.

Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

Lögreglustjóri getur bannað auglýsingaspjöld, ljósaauglýsingar, glitaugu og annað, sem valdið getur hættu eða óþægindum fyrir umferð.

X. KAFLI

Um veitingahús, skemmtistaði og almennar skemmtanir.

54. gr.

Allir staðir, þar sem höfð er á hendi almenn veitingasala matar og drykkjar, sem og gististaðir fyrir almenning, skulu háðir sérstöku eftirliti lögreglustjórnarinnar og skal lögreglunni heimill umgangur um húsakynni þau, sem notuð eru í sambandi við veitingar.

Veitinga- og greiðasölu má aðeins hafa um hönd í húsnæði, sem að dómi heilbrigðisnefndar er til þess hæft, og bæjarstjórnin hefur samþykkt. Þetta ákvæði nær einnig til þeirra veitinga- og greiðasöluhúsa, sem eru eldri en þessi samþykkt.

Á öllum gistihúsum skal haldin nákvæm gestaskrá.

55. gr.

Á almennum veitingastöðum eða samkomustöðum má enginn gerast sekur í ofsalegu atferli eða hávaða, svo að aðrir gestir, húsbóndi eða heimilisfólk eða nágrannar hafi ónæði af. Þar má heldur eigi sýna af sér ósæmilega eða hneykslanlega hegðun eða hafa áhættuspil um hönd.

Eigi er heimilt að láta ölvuðum manni í té neins konar veitingar umfram lífsnauðsynjar á almennum veitinga- eða samkomustað.

Hverjum þeim, sem hefur á hendi veitingasölu, matar og drykkja, eða selur gistingar, er skylt að gera það, sem í hans valdi stendur til að afstýra því, að nokkuð það fari fram í veitingastofu hans eða gistihúsi, sem er á móti góðri reglu og velsæmi. Skal hann sjá um, að loftræsting og þrifnaður sé í góðu lagi. Verði misbrestur á, að reglum þessum sé fylgt eða fullnægi veitingastaðir ekki skilyrðum 54. gr. er lögreglustjóra heimilt að banna veitingar á þessum stöðum um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, ef ekki er bætt þegar úr ágöllunum, að gefinni aðvörun.

56. gr.

Öllum veitingastöðum og almennum knattborðsstofum skal loka kl. 23½ til kl. 6, og allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað, skulu hafa farið út eigi síðar en ½ stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma, og heimilt skal félögum að halda samkvæmi, dansleiki eða aðrar skemmtanir fram yfir lokunartíma, ef eigi taka

þátt í því aðrir en félagsmenn og gestir þeirra. Þó er lögreglustjóra heimilt að skipa svo fyrir, að híbýlum þeim, sem skemmtunin fer fram í, sé lokað kl. 23½, og hvorki gestum né félagsmönnum veittur aðgangur eftir þann tíma. Enn fremur mega brúðkaup og önnur boð standa fram yfir hinn tiltekna tíma.

Ákvæði 54. og 55. greinar taka og til knattborðsstofa eftir því sem við á.

57. gr.

Enginn má halda sjónleiki fyrir borgun, nema hann fái til þess leyfi lögreglustjóra, er ákveður í samráði við bæjarstjóra, hve mikið skuli greiða bæjarsjóði fyrir hverja sýningu. Leyfi lögreglustjóra þarf einnig til að halda sjónleiki borgunarlaust, eða í góðgerðarskyni, eða til að styrkja fyrirtæki í almennar þarfir, en fyrir slíka sjónleiki skal ekkert gjald greiða í bæjarsjóð. Íþróttasýningar, myndasýningar, töfrasýningar o. s. frv. eru sömu reglum háðar sem sjónleikir.

58. gr.

Föst kvikmyndahús má ekki starfrækja í bænum nema með leyfi lögreglustjóra og bæjarstjórnar, og með þeim skilyrðum að því er útbúnað og loftrými snertir, sem hún tiltekur. Ákveður bæjarstjórnin hve mikið gjald skuli greiða í bæjarsjóð fyrir leyfið, annað hvort árlega eða fyrir hverja sýningu. Lögreglustjóri getur einn veitt leyfi til að halda eina og eina kvikmyndasýningu í senn, og ákveður þá í samráði við bæjarstjóra gjald í bæjarsjóð.

59. gr.

Enginn má fyrir borgun halda opinbera samsöngva eða aðrar söngskemmtanir né heldur dansleiki, án leyfis lögreglustjóra, er í samráði við bæjarstjóra ákveður hvert gjald skuli greiða í bæjarsjóð. Án leyfis lögreglustjóra má og ekki kveikja skotelda eða ganga með logandi blys (sbr. 6. gr.).

60. gr.

Hver sá, sem samkvæmt framanskráðu hefur fengið leyfi til að halda sjónleik, dansleik, samsöng eða einhverja þá skemmtun eða sýningu, sem talin er hér að framan, er skyldur að sjá um, að ekkert það fari fram, sem brýtur í bág við reglur og velsæmi. Ef brestur verður á þessu er lögreglunni heimilt að slíta samkomunni og skipa áhorfendum og öðrum, sem við eru staddir, að fara í burtu. Lögreglustjóri getur og fyrirskipað skoðun á kvikmyndum og bannað sýningu á myndum, sem hann telur skaðlegar eða siðspillandi.

61. gr.

Húseigendur og húsráðendur geta bannað, að sá er leyfi hefur fengið til að halda skemmtanir samkvæmt 57.—59. grein, noti það á þeirra lóð. Sömuleiðis er sérhverjum, sem hefur sjúkling á heimili sínu, eða ef aðrar gildar ástæður eru fyrir hendi, heimilt að krefjast þess, að engar almennar skemmtanir, sem háreisti er að, séu hafðar svo nærri húsi hans, að hætta eða tjón geti af því hlotizt.

XI. KAFLI

Um almennt hreinlæti og þrifnað.

62. gr.

Á húshliðar eða gafla, eða girðingar, sem vita að almannafæri, má eigi hengja eða festa á annan hátt neins konar fiskiföng, né annað, sem óþrifnaður er af eða óþefur. Eigi má heldur hafa fisktrönur við almannafæri. Lifrarbræðslu eða aðra vinnu, sem óþrifnaði veldur eða óhollustu, má eigi hafa á öðrum stöðum en þeim, sem heilbrigðisnefndin ákveður.

63. gr.

Á tún, sem liggja að almannafæri, má ekki bera nokkurn þann áburð, er megnan óþef leggur af.

64. gr.

Um hreinlæti og þrifnað gilda að öðru leyti ákvæði heilbrigðissamþykktar.

XII. KAFLI

Um staðgildi samþykktarinnar, hegningarákvæði, kostnað o. fl.

65. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir allt lögsagnarumdæmi Kópavogs.

66. gr.

Með mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skal farið að hætti opinberra mála.

67. gr.

Brot gegn samþykkt þessari varða sektum allt að kr. 5000, ef ekki liggur við þyngri refsing. Ef kenna má yfirsjón, er barn yngra en 14 ára drýgir, skorti á hæfilegri umsjón foreldra eða annarra, sem barninu ganga í foreldra stað, þá skal refsa þeim fyrir yfirsjónina, en ekki barninu.

Hagnaður sá, er sökudólgur kann að hafa haft af broti sínu og enginn einstakur maður á löglegt tilkall til, skal upptækur ger og renna auk sekta í bæjarsjóð.

68. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt samþykktinni, má lögreglustjóri framkvæma það, eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra, að vanrækslan valdi tjóni. Kostnað við þetta og kostnað, sem leiðir af þeim ráðstöfunum, sem lögreglustjórinn gerir til að hindra brot gegn samþykktinni, greiðir bæjarsjóður, en skyldur er hinn seki að endurgreiða kostnaðinn að fullu.

69. gr.

Allan kostnað, sem leiðir af framkvæmd á samþykkt þessari, og eigi verður krafizt af einstökum mönnum, greiðir bæjarsjóður.

Lögreglusamþykkt þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 1 frá 3. janúar 1890, sbr. lög nr. 67 1919, lög nr. 88 1938 og lög nr. 111 1940, um lögreglusamþykktir fyrir kaupstaðina, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, er hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 30. maí 1962.

Bjarni Benediktsson.

Baldur Möller.